

د رباني مرگ ، د جمعیت او نظارشورا ځنګندن

برهان الدین رباني چې ایران کې د اسلامي وینیتیا کنفرانس کې له ګډون روسته، د روان کال د سپټمبر په ۱۸ مه د پلازمینې کابل په وزیر اکبرخان کې ووژل شو، په حقیقت کې د نظارشورا او جمعیت سمې، سیاسي او معنوي سرلار او پلارګڼل کېږي. د رباني په مرګ، نوموړو ډلو خپل داسې یو څوک له لاسه ورکړ چې بیا میندل یې ورته ناشوني او ینیم توب به یې تلپاتي وي.

رباني په ۱۹۴۰ کال د بدخشان په فیض اباد کې زیږیدلی و. په خټه تاجک او لومړنۍ زده کړې یې په خپل کلي، منځنۍ او لوړې زده کړې یې په کابل کې ترسره کړې وې. ماسټري یې د مصر د الاظهر پوهنتون څخه اخیستې او روسته بیا افغانستان ته راستون شوی. کابل ته له رسیدو روسته یې د سیکولر سیاستونو او سمونونو سره چې ټولواک محمد ظاهرشاه یې پلټوب غوښته، کلک مخالفت څرګند کړ.

په همدې موخه یانې د سیکولرېزم یا په مذهب د نه ولاړ سیاست په وړاندې یې په ۱۹۷۱ کال، د اسلامي جمعیت بنسټ کېښود او د غلام محمد نیازی روسته په دغه ګوند کې دوهم کس وګڼل شو. د نیازی له مرګ روسته د ژوند تر پایه د دغه ګوند مشر پاتې شو. وروسته له هغه چې سردار محمد داوودخان په افغانستان کې د واک په ګډې کیناست، برهان الدین رباني پاکستان ته وتښتید او د هغه وخت افغان حکومت پر وړاندې یې جګړه راپیل کړه. نوموړی هغه مهال وکولای شول چې خپل ګوند د پاکستان له لارې په وسلو او پیسو بڼه سمبال کړي.

رباني د نظارشورا او جمعیت یو داسې مشر و چې یو خوا یې ستمیانو او د هیواد په شمال کې د سیکټاریستو ډلو سره په ګڼو فعالیتونو کې برخه درلوده او په دوی کې یې د پیوستون سا پوکوله او بلخوا یې په توندو مذهبي اندیښنو سره په افغانستان او سیمه کې د سخت دريځه مذهبي پلویانو سره د پان اسلامیزم ناره توده ساتله. نوموړي د سیکټاریزم په جبهه کې د روسیې، ایران او نورو ملاتړ ته سترګې نیولې وې او د پان اسلامیزم په جبهه کې بیا د پاکستان او نړۍ د عرب او عجم د مذهبي سخت دریځو له ملاتړ برخمن و.

ده له مرګه یوازې څو ورځې مخکې په ایران کې چې هلته د اسلامي وینیتیا په نوم کنفرانس کې د ګډون لپاره تللی و، د کنفرانس ویاند ته وویل: « دکتر ولایتي را به عنوان دبیر این همایش مورد خطاب قرار داد و افزود: امیدواریم دبیرخانه‌ای برای مشورت در مسائل اسلامی و مشکلات جامعه اسلامی ایجاد شود تا به تمام جنبش‌ها مشورت دهند. له Fars News Agency څخه»

همدارنگه رباني د ژوند تر روستیو ورځو پورې پاکستان کې هم د مذهبي سخت دریځو سره خپلې اړیکې خورا تودې وساتلې. په دې اړه له رسنیو سره په خبرو کې قاضي حسین احمد وايي « ده په لومړي ځل په ۱۹۷۰ کال کې له برهان الدین رباني او د کابل پوهنتون له دوو شاګرانو سره وکتل او هغه وخت بناغلی رباني تر شپږو میاشتو پورې د ده میلمه و. حسین احمد له دې رازو هم پرده پورته کړه چې د هغه وخت پاکستاني لومړي وزیر ذالفقار علي بوتو برهان الدین رباني سره وکتل او ده ته یې پناه ورکړه چې پاکستان کې واوسېږي او د داوود خان د حکومت پر ضد فعالیت وکړي.

د پاکستان د جماعت اسلامي ګوند مشر زیاتوي، روستیو څو ورځو کې نوموړي بیا له برهان الدین رباني سره کتلي و او دا یې سره ويلي وو چې د ده په وینا په افغانستان کې باید د امریکایي یرغل د پای لپاره لار وموندل شي او له پاکستان سره اړیکې خورې شي.

قاضي حسین احمد د برهان الدین رباني له خولې دا هم وايي چې افغانستان د پاکستان پر ضد او له هند سره ملګرتیا نه شي کولای او نه به هند کله دې ته پریرې چې د پاکستان پر ضد ګام واخلي. تاند «

خو اوس چې رباني نور د سیمې د مذهبي سخت دریځو او په افغانستان کې د نظارشورا او جمعیت په منځ کې نشته، نشتون یې په هیواد کې دې ډلو لپاره یوه لویه تشه ګڼل کېږي. د رباني له مرګه روسته به دا ډلې خپل منځ کې د مشرتوب لپاره یو بل پسې چاکوګان باسي او وزلوبه به چې لا پخوا پیل شوې نوره هم د نندارې وړ وګرځي.

نن سبا جمعیت او نظارشورا، څلور یا پنځه ټوټې شوی. د رباني له مرګه څو اوونۍ روسته د هغه زوم ضیا مسعود، د هزاره ګانو د یوې توند لارې ډلې د مشر محقق او همدارنگه د ازبکو د یوې ډلګې د مشر عبد الرشید دوستم سره په یوه جلا ټولواک کې یوځای شوي. که څه هم دغسې ټولواکي د دوی په منځ کې اوږد تاریخ لري او ټینګې نه وي خو بیا هم د رباني له مرګه روسته په جمعیت کې هغه د کشش قوه نه ده پاتې چې له مرکز د کادرونو او نیمه مشرانو د ټینټې مخه ونیسي. ویل کېږي چې دوی سره د پدram په نوم یو جنجالي ستمی چې ځان د افغان پر ځای افغانستانی بولي او د افغانستان د لوړتیا پرځای د هغه په ویش او ذلت خوښ دی او ایران سره په نږدې اړیکو تورن دی، هم په لومړیو

دیانو شمېره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاین تاسو په درنښت همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادښت: دلیکني د لیکنيزي بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرلو مخکې په خیر و لولئ

ورځو کې ملګری و خو اوس ترې جلا شوی دی. دا ټولوا له وايي « مور غواړو، چې په افغانستان کې یوه منظمه سیاسي ټولنه جوړه شي. منظمه سیاسي ټولنه په دې معني، چې د هېواد هر اوسیدونکی د سیاست په بهیر کې د سیاسي برخې اخیستنې حق ولري. ترهغې، چې د هېواد هر اوسیدونکی په دیموکراتیکه توګه په سیاسي بهیر کې د برخې اخیستنې له حق څخه برخمن نشي، په هېواد کې یوه منظمه ټولنه نشي جوړېدی. احمدضیا مسعود د افغانستان د ملي جبهې یا نوي ایتلاف د مشر په توګه وټاکل شو.»

دې ټولواي په ځان د ملي جبهې نوم ایښی، خو له ترکیب څخه یې څرګندېږي چې یوازې د افغانستان په شمال کې د درې قومونو څو شمیرلي کسان ورسره دي او فعالیت به یې هم په همدې درې څلور ولایتونو کې محدود وي او هیڅکله به د ملي او سراسري جبهې کچې ته پورته نه شي. د ملي سراسري ګڼو پرځای د هېواد په یو سمت او قومي تنګه کړی ډډه لګول، هغه هم د سوداګرۍ په موخه هیڅکله دیموکراتیکه او ملي تګلار نه شي ګڼل کېدای.

بله ډله د عبدالله عبدالله ده. نوموړي لا پخوا د امرالله، نجیب کابلي او نورو جمعیتانو سره د امید او تغیر په نوم یوه ډله ټپله جوړه کړې. دا ډله له نورو څخه احمدشا مسعود ته ځان نږدې او اصیل بولي. د همدې اصیلټوب په دعوه یې تیره اوونۍ کابل کې یوه غونډه جوړه کړې وه « د تغیر او امید په نوم د ډاکټر عبدالله په مشرۍ ایتلاف د یو شمیر سیاسي مشرانو په ګډون خپل مخالفت، د افغان حکومت لخوا د لوی جرګې له جوړېدو سره اعلان کړ. »

دې ټولواي په ولسمشر کرزی دا نیوکه درلوده چې ولي د لویې جرګې له لارې د افغان ولس سره سلا او مشوره کوي. دغه ډله اصلاً د لوی جرګې له نوم او دود څخه کرکه لري او د اوبو خړولو لپاره پلمې لټوي او غواړي پخپل دې ملي ضد سیاست نور سادګان هم تېرباسي.

د قانوني په اړه ویل کېږي چې هغه له پخوانه د ضیا مسعود، احمدولي مسعود او عبدالله سره د احمدشا مسعود څخه د پاتې شتمنیو د ناعادلانه ویش او واک پر سر ژور خپګان لري. نوموړی چې د ولسي جرګې غړی دی، اوس لکه ماښامي بناپیږک په تیاره کې فعال وي او د ولسي جرګې په شا کې په هڅو بوخت او دننه ولسي جرګه کې مراوی څرګندېږي.

د مزار فرعون عظامحمد نور بیا په دې اند دی چې « که حکومت تګلار بدله نکړي (مجاهدین) به بیا ولسي را واخلي.»

نوموړي د عبدالله عبدالله دې څرګندونو ته په اشارې چې له طالبانو سره دې د سولې خبرې سملاسي بندې شي، وايي « د هغه خبرې بیلې انګیرني لري، هغه ځانته دریځ لري. له شرایطو هرڅوک ځانته انګیرنه لري.» نوموړی د رباني له مرګه روسته د جمعیت مشري خپل استحقاق ګڼي او په دې اړه به د پراخي وزلوبې ډګر ته راوځي. د قسیم فهیم په اړه هم جمعیتیان بلا بیلې اندېښنې لري. ډاکټر مهدې چې له نومګرو جمعیتیانو څخه ګڼل کېږي وايي، کرزي او فهیم له پخوا څخه اړیکې درلودې.

"روابطي میان مارشال فهیم و آقاي کرزي از مدتي به این سو شروع شده بود و این روابط بالاخره منتهي به این شد که یک بار دیگر مناسبات را از نو تامین بکنند؛ علي رغم فراز و نشیب هايي که در مناسبات قبلي شان پیش آمده بود.»

ډاکټر مهدې زیاتوي « مارشال فهیم خواسته است با این اظهارات خود نهایت خلوص نیت خود نسبت به کرزي را نشان دهد. برعلاوه ډاکټر مهدې به نکته دیگری نیز اشاره مي کند، اومي گوید:

مارشال فهیم و آقاي حامد کرزي، اگر نه مستقیماً، از طریق غیرمستقیم از طریق برادران شان، به اصطلاح وجوه اشتراک اقتصادي دارند، مشارکت هاي اقتصادي دارند، داد و گرفت ها و معاملات شرکت هاي مشترک دارند، برادران شان.»

جمعیتیان دا خبره « پیوستن مارشال فهیم به کرزی، انشعاب در جبهه ملي» نوره له چا نه پټوي. همداراز د جمعیتیانو بله سټه اسماعیل خان به هم په جمعیت کې د ضیا مسعود، عظامحمد نور او عبدالله مشري ونه مني او هغه به تل پشان پر خپل خره سپور پاتې شي.

بلخوا دا څلور پنځه ډلې به بیا هم په دې بڼه پاتې نشي او په نورو کوچنیو ډلو به وویشل شي. د رباني او مسعود له مرګه روسته جمعیت او نظارشورا پخپله زړه بڼه، نوره د خپلو پلویانو لپاره د منلو وړ نه ښکاري. د سیکولریزم سره ضدیت او یا د پان اسلامیزم لپاره سربښندنه چې د رباني په ژوند د جمعیت ځانګړتیا وه، د جمعیت د ځوان نسل لپاره ګټه نه لري. همدارنګه د مسعود اندېښنې چې د سخت دريځي مذهب تر څنګ، په شمال کې د هېوادوالو څخه په پټه د هېواد پاشلو ته په نښه شوي وي، ولسونو کې د وینتوب په لامل نور خپل ارزښت له لاسه ورکوي.

بلخوا د نظارشورا او جمعیت پلویان او اوسني نیمه مشران چې اوس په نورو سوداګریو او معاملو بوخت دي، هغه ګټې چې په لوی افغانستان کې تر لاسه کولای شي، د هېواد په یوه برخه کې هغه هم د خپلو پخوانیو اندېښنو پر بنسټ نه شي تر لاسه کولای.

که د ضیا مسعود په مشرۍ په اصطلاح ملي ټولوا له غواړي ملي واوسي او ملي پاتې شي، باید د پنجشیر، تخار، مزار او بامیانو له کوڅو څخه د لوی افغانستان په لور راووځي. نوم پر ځان ملي ټولوا له ایښودل او په عمل کې د افغانستان د دريو قومونو په یو شمیر وګرو ډډه لګول، په سیاست کې پر ځان له ملنډو وهلو پرته بله مانا نلري.

بلخوا د عبدالله ډلگۍ خان د امید او تغییر په نوم راپېژني، خو دوی دا تغییر یوازي د افغانستان په شمال کې غواړي او د تغییر د څرنگوالي په اړه حتی په شمال کې خپلو پلویانو ته هم ښکاره خبره نه شي کولای . دوی د هیواد په نورو برخو کې د کوم مثبت تغییر لپاره کرنلار نلري او په دې اړه کوم « امید ! » هم نلري.

د افغانستان ملي گټې په دې کې پرتې دي ټول هغه تنظیمونه او ډلې چې، د سمت، قوم، ژبې، مذهب پر بنسټ او په تیره بیا په پاکستان او ایران کې رامنځته شوي او اوس هم وسلوال گروپونه لري، باید منحل شي. گوندونه او ټلوالې باید د هیواد او افغان ملت د ملي او سراسري گټو پر بنسټ جوړې شي.

داسې ملي گوندونه او ټلوالې به چې د دیموکراتیک نظام منځری جوړوي د ولسونو د باور وړ وگرځي .

پای

اخځونه :

بېلا بېلې بریښنا پانې